

Rasmus Hansen). 2. Beh. $\frac{4}{3}$ (F. Sp. 4902). 3. Beh. $\frac{7}{3}$ (F. Sp. 4961). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{8}{3}$ (L. Sp. 1310). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Andrea Brochmann, Axel Christensen [Sekretær], Hans Hansen, Ingeborg Hansen, Martin Hansen, Lisbet Hindsgaul, Henrik Jensen, Laurits Knudsen, Olaf Nielsen, Ch. Petersen [Formand], Simonsen, Stensballe, C. J. F. Sven, C. F. Sørensen og Villemoes). Betænkning (B. Sp. 1967) afgivet $\frac{10}{3}$. (Ordfører: C. F. Sørensen). Samtykke til 2. Beh. nægtet $\frac{11}{3}$ (L. Sp. 1570).

Under 19. Oktober 1935 nedsatte Indenrigsministeren et *Udvalg* med den Hovedopgave, at undersøge Boligforholdene i de større Byers, specielt Hovedstadens, ældre Kvarterer og at stille Forslag om Lovbestemmelser angaaende Sanering af usunde Bydele. Udvalget bestod af 8 Medlemmer med Departementschef i Indenrigsministeriet *K. Ulrich* som Formand. Det undersøgte dels ved Besigtigelser paa Stedet, dels ved Indhentning af Oplysninger en Række Kvarterer, som maatte antages i særlig Grad at trænge til Saneringsarbejder. I Hovedstaden var det først og fremmest Adelgadekvarteret, som man havde Opmærksomheden henvendt paa, og for Provinsens Vedkommende besøgte et Underudvalg Aarhus, Randers og Vejle, efter at der havde været udsendt Spørgeskemaer til samtlige Købstæder med mindst 10 000 Indbyggere. Sammen med Indenrigsministeren og Medicinaldirektøren foretog Repræsentanter for Udvalget endvidere i Efteraaret 1937 en Rejse til Stockholm for at sætte sig ind i de Erfaringer, man i Sverige havde indhøstet paa dette Omraade.

Resultatet af Udvalgets Arbejde forelaa i November 1938 i Form af en Betænkning, der indeholdt dels et udførligt Materiale til Belysning af hele Boligsaneringsspørgsmaalet, dels et paa Grundlag heraf opbygget Lovforslag, som *Indenrigsministeren* sluttede sig til ved at fremsætte det i Folketinget i en — paa faa Undtagelser nær — enslydende Affattelse.

Fra Folketinget sendtes Lovforslaget efter Vedtagelsen af en Række Ændringsforslag til Landstinget, men paa et saa sent Tidspunkt, at Lovforslagets Færdigbehandling maatte opgives, da Oppositionspartierne nægtede at give Samtykke til, at Lovforslaget kom hurtigere til 2. Behandling, end det kunde ske, naar Fristen i Landstingets Forretningsorden § 11, Stk. 2, skulde overholdes. Ved en herom foretagen Afstemning stemte 39 for, at Fristen blev fraveget, 35 imod; den i Forretningsordenens § 47 krævede Tilslutning fra $\frac{3}{5}$ af de stemmegivende Medlemmer var saaledes ikke opnaet. I den